Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

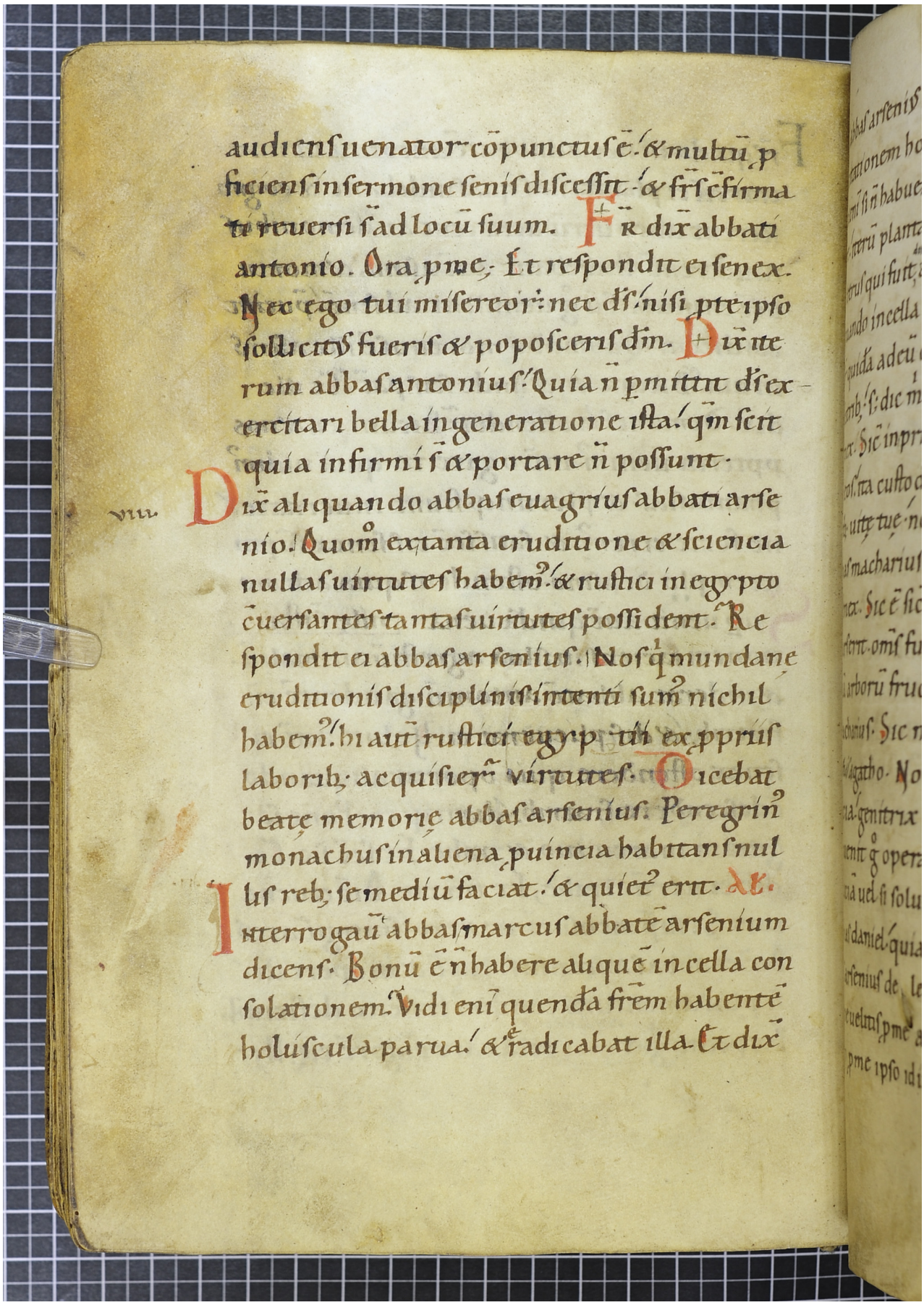

audiens uenator cõpunctus ẽ. & multũ p
ficiens in sermone senis discessit. & frs cfirma
ti reuersi sad locũ suum. Fr dix abbati
antonio. Ora pme. Et respondit ei senex.
Nec ego tui misereor: nec dñs nisi pter ipso
sollicitus fueris & poposceris dim. Dix ite
rum abbas antonius. Quia n pmittit dñs ex-
ercitari bella in generatione ista. qm scit
quia infirmi sũ & portare n possunt.
VIIII. Dix aliquando abbas euagrius abbati arse
nio. Quom extanta eruditione & sciencia
nullas uirtutes habem. & rustici in egypto
cuersantes tantas uirtutes possident. Re
spondit ei abbas arsenius. Nos q mundane
eruditionis disciplinis intenti sum nichil
habem. hi aut rustici egyp tũ ex ppriis
laborib. acquisierũ virtutes. Dicebat
beate memorie abbas arsenius. Peregrin
monachus in aliena puincia habitans nul
lus reb. se mediũ faciat. & quiet erit. xl.
Interrogauit abbas marcus abbatẽ arsenium
dicens. Bonũ ẽ n habere aliquẽ in cella con
solationem. Vidi enim quenda frem habentẽ
holuscula parua. & radicabat illa. Et dix